

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspīle 1011 26 19
Tālrunis 26 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 109 (1845)

Trešdien, 1956. g. 12. septembrī

12. gads

PSRS Ministru Padomes, PSKP Centralās Komitejas un Vissavienības Arodbiedrību Centralās Padomes LĒMUMS

PAR DARBA ĀLGAS PAAUGSTINĀŠANU ZEMU ATALGOTIEM STRĀDNIEMIEM UN KALPOTĀJIEM

Lai tālāk celtu darbaļaužu materiālo labklājību, PSR Savienības Ministru Padome, PSKP Centralā Komiteja un Vissavienības Arodbiedrību Centralā Padome nolēmj:

1. Turpmāk līdz vispārējai strādnieku un kalpotāju darba algas nokārtošanai, paaugstināt, sākot ar 1957. gada 1. janvāri, darba algu zemu atalgotiem strādniekiem un kalpotājiem, nosakot to:

a) strādniekiem un kalpotājiem, kas nodarbināti tieši rūpniecības uzņēmumos, jaunceltņēs, transporta un sakaru uzņēmumos — ne mazāk par 300—350 rubļiem mēnesī;

b) pārējiem strādniekiem un kalpotājiem, kā arī rūpniecības uzņēmumu, jaunceltņu, transporta un sakaru uzņēmumu zemākajam apkalpojošam personālam un apsardzības darbiniekiem pilsētās un strādnieku ciematos — ne mazāk par 300 rubļiem un laukos ne mazāk par 270 rubļiem mēnesī.

Šis darba algas paaugstinājums attiecināms uz strādniekiem un kalpotājiem, kuriem tarifa likme vai amata atalgojums ir zemāks par norādītajiem apmēriem.

2. Noteikt, ka strādniekiem un kalpotājiem atlīdzību par izstrādes normu izpildi un pārsniegšanu, premijas, atlīdzība par virsstundu darbu, par darbu svētku dienās un nakts laikā, piemaksas un atlīdzība par izdienu, kā arī piemaksas par darbu Tālo Ziemeļu rajonos un tiem pielīdzinātajos apvidos, sausajos un kalnu rajonos izmaksājamas virs šā lēmuma 1. punktā norādītajiem darba algas apmēriem.

Šis izmaksas aprēķināmas, pamatojoties uz uzņēmumos, organizācijās un iestādēs pastāvošajam tarifa likmēm un amata atalgojumiem.

3. Uzdot PSRS ministriem un resoru vadītājiem, kā arī savienoto republiku Ministru Padomēm, saskaņojot ar PSRS Ministru Padomes Valsts darba un darba algas jau-

tājumu komiteju un VACP, mēneša laikā noteikt darba algas minimālo apmēru atsevišķās nozarēs šā Lēmuma 1. punkta «a» apakšpunktā noteiktajās robežās.

4. Noteikt, ka gadījumos, kad strādnieki un kalpotāji nostrādājuši nepilnu mēnesi, darba algas apmērs nosakāms proporcionāli attiecīgajā mēnesī nostrādātajam laikam.

5. Mācekļu darbs uzņēmumos, jaunceltņēs, organizācijās un iestādēs apmaksājams saskaņā ar pastāvošajiem noteikumiem.

To strādnieku un kalpotāju darbs, kuri mācās sakarā ar citas kvalifikācijas apgušanu, apmaksājams saskaņā ar šā Lēmuma 1. punktu.

6. Atzīt par nepieciešamu, sākot ar 1957. gada 1. janvāri, atcelt ienākuma nodokli un neprecēto, vientuļo, PSRS pilsoņu un mazģimeņu nodokli strādniekiem, kalpotājiem un mācību iestāžu audzēkņiem, kas saņem darba algu vai stipendiju līdz 370 rubļiem mēnesī.

Iesniegt PSRS Augstākās Padomes Prezidijam apstiprināšanai Dekreta projektu par strādnieku un kalpotāju ar nodokļiem neapliekamā darba algas minimuma paaugstināšanu.

7. Paredzēt 1957. gada tautas saimniecības plānā un Valsts budžetā izdevumus pasākumiem, kas saistīti ar darba algas paaugstināšanu zemu atalgotiem strādniekiem un kalpotājiem, 8 miljardu rubļu apmērā, kas caurmērā nodrošinās darba algas paaugstināšanu visai minētajai strādnieku un kalpotāju grupai apmēram par 33 procentiem.

PSRS MINISTRU PADOME,
PSKP CENTRALĀ KOMITEJA,
VISSAVIENĪBAS ARODBIEDRĪBU
CENTRALĀ PADOME

1956. g. 8. septembrī

PSRS Augstākās Padomes Prezidija DEKRETS

Par strādnieku un kalpotāju ar nodokli neapliekamā darba algas minimuma paaugstināšanu

PSRS Augstākās Padomes Prezidijs nolēmj:

1. Atcelt ienākuma nodokli un neprecēto, vientuļo PSRS pilsoņu un mazģimeņu nodokli strādniekiem un kalpotājiem, kas saņem darba algu līdz 370 rubļiem mēnesī.

Noteikt ar nodokļiem neapliekamo strādnieku un kalpotāju darba algas un mācību iestāžu audzēkņu stipendijas minimumu 370 rubļu apmērā 260 rubļu vietā.

2. Saskaņā ar šā Dekreta 1. pantu izdarīt šādu grozījumu PSRS Augstākās Padomes Prezidija 1943. gada 30. aprīļa Dekretā «Par ienākuma nodokli no iedzīvotājiem»:

Dekreta 2. panta «a» punktu formulēt šādi:

«a) strādnieki un kalpotāji, kas saņem

darba algu ne vairāk par 370 rubļiem mēnesī»; Dekreta 2. panta «h» punktu formulēt šādi:

«h) mācību iestāžu audzēkņi, kas saņem stipendiju ne vairāk par 370 rubļiem mēnesī, — par šo stipendiju»;

Dekreta 13. panta «a» punktu formulēt šādi:

«a) mācību iestāžu audzēkņi, kas saņem stipendiju vairāk par 370 rubļiem mēnesī, un aspiranti — par saņemamo stipendiju».

3. Šis Dekrets stājas spēkā ar 1957. gada 1. janvāri.

PSRS Augstākās Padomes Prezidijs Priekšsēdētājs

K. VOROŠILOVS

PSRS Augstākās Padomes Prezidijs Sekretārs

A. GORKINS

Maskavā, Kremļī, 1956. gada 8. septembrī

RAJONA KOLCHOZOS

Novāc zirņus

Molotova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa biedri izaudzējuši bagātu zirņu ražu. Pirmās brigades kolchoznieki bb. Sproģis un Leitis zirņu plauju pabeiguši, nopļaujot 7 ha. Nobeigumam tuvojas zirņu plauja arī II brigādē.

I. Sila

130 centneru kartupeļu no hektara

Lauksaimniecības arteļa „Komunars” laudis vienlaikus ar labības novākšanu un ziemāju sēju uzsākuši kartupeļu novākšanu. Pirmajā laukkopības brigādē (brigadieris b. Strazds) kartupeļi stādīti zemās vietās, tāpēc šeit novākšanu uzsāka vispirms. Brigades laudis jau novākuši 3 ha platību. Agri stādīti un rūpīgi kopti, kartupeļi auguši labi — no katra hektara novāc 120—130 cnt. — Otrajā brigādē raža būs vēl labāka, — saka kolchoza priekšsēdētājs b. Austers. Novāktos kartupeļus kolchoznieki steidz piegādāt valstij. 8. septembrī kā pirmais rajonā kolchozs piegādāja 6,2 tonnas kartupeļu.

A. Ārstnieks

Nopļauts 90 hektaru vasarāja

Pabeiguši ziemāju plauju, lauksaimniecības arteļa „Traktorists” laudis līdztekus to ievēšanai un kulšanai tūlīt uzsāka vasarāja novākšanu. Katru dienu vasarāju plauj ar 3—4 zirgu vilkmes plaujmašīnām. Pateicoties čaklo plāvēju bb. A. Štrāla, V. Oša un K. Benča darbam, kolchozā jau vasarājs nopļauts vairāk kā puse — 90 hektari.

Starp brigādēm noslēgtas socialistiskās sacensības priekšgalā par vasarāja ātrāku novākšanu labākos rezultātus gūst pirmās brigades laukkopji. Izmantojot katru saulaino dienu, kolchoznieki uzsākuši arī vasarāja ievēšanu šķūņos ar pajūgiem un kolchoza automašīnu. Līdz šim vasarājs ievests no apmēram 20 ha lielas platības.

Z. Smilga

Uzarts 100 hektaru rugaines

Tikko bija novākti pirmie ziemāju un vasarāja lauki, Kuldīgas MTS mehanizatori lauksaimniecības arteli „Sarkanā zvaigzne” uzsāka rugāju aršanu. Tagad aršanā iesaistīti 4 traktori. Traktoristi bb. Lapsa un Vaivads ar traktoru DT-54 strādā divās maiņās, katrā maiņā uzarot 8 hektarus. Labi strādā arī traktoristi bb. Birze, Leimanis, Vilce un citi. Pavisam mehanizatori uzaruši vairāk nekā 100 hektarus rugaines.

A. Liepa

Ceturta brigade rudzus apsējusi

Pirmie rudzu sēju lauksaimniecības arteli „Uzvara” sāka ceturtais kompleksās brigades laukkopji (brigadiere b. Freimane). Ar rudziem bija jāapsēj 55 hektari. Palīgā kolchozniekiem devās Kabiles MTS traktorists b. Polis. Kopīgiem spēkiem brigade arī pirmā pabeidza rudzu sēju.

M. Saliņa

Jauns dzelzceļš neskarto zemju rajonos

Neparasti liela rosība 22. augustā valdīja nelielajā stepes pilsētiņā Karasukā. Šeit no stacijas „Ceļina”, kas atrodas uz Novosibirskas apgabala un Altaja novada robežas, ieradās pirmais ešelons ar jaunās ražas labību. Sibīrijas maizes klēts Kulundes nomalajos rajonos, pa kuriem vairāk nekā 100 kilometru garumā aizvijas jaunā dzelzceļa magistrale, spē pirmo reizi atskanēja preču vilciena pūtiens. Sagaidīt pirmo vilcieni no neskartajām zemēm Karasukā bija ieradums šīs tūkstošiem darbaļaužu un Karasukas — Kameņas dzelzceļa līnijas būvētāji. Lokomotīvi vadīja labākais mašīnists Semjons Jalins. Viņam bija uzticēts goda pilnais uzdevums vadīt pirmo sastāvu pa jauno dzelzceļu.

Pirmo ešelonu ar 1.400 tonnām Altaja novada labības nosūtīja tālāk uz galveno Sibīrijas magistrali. Vilciena gala mērķis ir senā krievu pilsēta — Novgoroda.

(TASS)

Pieredzes apmaiņai

Kā organizējam darbus ražas novākšanas laikā

Kolchoza laukos izaudzēta laba raža, bet tās novākšana prasa daudz pūļu. Lai nebūtu starpgadījumu, visus darbus veicam stingri vadoties pēc iepriekšsastādīta plāna. Kolchoza darbi plānoti kā saulainam, tā lietainam laikam, taču mainīgie laika apstākļi brigadieriem liek strādāt ar lielu sasprindzinājumu. Daždien gadās tā: no rīta lietus, bet pēcpusdienā spīd saule. Tad ļaudis tomēr nestāv dikā — no rīta kuļ, tikko apzūst druvas, sāk plauju, bet vēlāk jau klāt arī labības ieviešanas laiks.

Ziemāji mūsu kolchozā aizņēma 225 hektarus. Pēc plāna rudzu plauju bijām paredzējuši pabeigt trīs dienās, ziemas kviešu — četrās dienās, bet ieviešanu veikt sešās dienās.

Šo plānu realizēt pašreizējos apstākļos, protams, vieniem laukkopjiem nebija pa spēkam, tāpēc kolchoza priekšsēdētājs b. Nīkandrovs ražas novākēju uzskaitē ņēma visus kolchozniekus, neatkarīgi no tā, vai viņš strādā kantorī, būvbrigādē, transportā, smēdē vai klētī. Gadījās arī tā, ka ne visi bija atsaucīgi. Tādu gadījumu, protams, bija maz. Piemēram, sedlinieks b. Odiņš domāja, ka viņa veselībai nebūs piemērots ražas novākšanas darbs. Tomēr drīz viņš pārliecinājās, ka bija maldīgs. Šodien viņš tiešām strādā čaki. Bez sevišķa aicinājuma piedalījās visa kolchoza skolu jaunatne.

Trešās brigades vecākā kolchozniece Ieva Tomšone ar grābekli rokā aizgāja piegrābt nopļautā lauka malas. Uz pamudinājumu negaidīja arī citi gados vecākie kolchoznieki, kā 71 gadu vecais Jūlijs Kolats, 68 gadus vecais Kārlis Cubachs, 76 gadus vecais Jānis Ģildats, pāri

70 gadiem ir arī Ievai Bukai, Katrinai Meteī un vēl daudzām citām čaklām ražas novācējām. Ik dienas druvās strādāja 12 labības plāvēji un ap 80 kūlišu sējēju. Lietainās dienās kolchozniekiem tanis vietas, kur nevar ražu novākt ne ar kombainu, ne zirgiem, bija jāņem rokās izkaptis. Tādas dienas bija 30. un 31. augustā, kad ziemas kviešu plāva ar 11 rokās izkaptim. Neskatoties uz to, ka mainīgais laiks bieži lika darbu pārtraukt, ziemājus tomēr nopļāvām savlaicīgi. Līdztekus plaujai labi veicās nopļaut labības ieviešanas šķūņos. Izmantojot katru bezlietus dienu un nodarbinot Kabilas MTS traktoru, kolchoza automašīnas un vairāk nekā 10 pārvākus, laikus izdevās ievākt šķūņos visu nopļauto labību.

Tā kā neesam pārliecināti par lietus perioda beigām, tad lietainā laikā turpinām zārdzāņu koku gatavošanu. Zārdos esam paredzējuši kraut visus vasarāja graudaugus. Pareizi, pūles būs lielākas, toties zudumu nebūs. Vasarāja plauju pēc plāna esam paredzējuši veikt astoņās dienās. Pašreiz gan plaujam tikai ar dažām mašīnām, taču tikko būs iespējams sākt masveida novākšanu, tad darbā izeis 10 labības plāvēji.

Spraigi rit mūsu kolchozā arī sēklas āboliņa novākšana. Nav viegli nopļaut veldrē sakritušo sēklas āboliņu. Tas jāplauj tikai ar labības plāvēju un tā, lai nebūtu sēklas galviņu zudumu. Kā to panākt? Mūsu plāvēji b. A. Pēda, Ž. Tīrums, V. Sabulis, E. Kubuliņš, J. Raģis, F. Kopštāls āboliņu plauj tikai vienā virzienā. Viņi vienmēr labā kārtībā tur savas mašīnas, un, pateicoties tam, darbs sokas

labi. Āboliņa sēkliniekus nedrīkst atstāt nesazārdotus uz nākamo dienu, tādēļ mēs katrai mašīnai esam izraudzījuši 4—5 zārdotājus. Zārdzārdzājus sagatavojām lietainās dienās un izvedām lauku malās.

Šogad āboliņš labi audzis. Kopā ar apakšzālēm kopīja ir smaga un zaļa, tāpēc zārdos, lai labāk izzūtu, kraujam plāni, nespīdēti. Pēc vējaina laika zārdzārdzājus izlabojam: nogāztos klēpjus atkal uzkraujam, lai lietūs sēklai nekaitētu. Arī labības kūlišus pēc lietus, saulei atspīdot un rasai nozūstot, apgrozām, lai pēc pāris stundām jau apzuvušus var ievest šķūnī.

Vairs tālu nav kartupeļu rokamais laiks. 9 mašīnas izremontējuši kalēji F. Millers un M. Jansons, bet būvbrigades ļaudis gatavo kastes. Sīkī visu ieplānojot, kartupeļu novākšanu 75 hektaru platībā esam paredzējuši veikt 8—10 dienās.

Kā rāda līdzšinējā pieredze, tad darba sekmes ļoti atkarīgas no plānošanas un darba organizācijas, tādēļ ik vakarus kantorī notiek īsas ražošanas apspriedes, kurās piedalās kolchoza priekšsēdētājs, laukkopības un traktoru brigāžu brigadieru un vēl daži valdes locekļi. Šajās apspriedēs parasti ieplānojam veicamos darbus. Ja izredzes uz labu laiku, tad lauku novākšanā iedalām visus pārējos kolchozniekus, izņemot lopkopjus.

Lai visu izaudzēto ražu novāktu bez zudumiem, darbu mums daudz, taču līdzšinējie panākumi liecina, ka ražu novāksim laikā un bez zudumiem.

A. Lācis, kolchoza „Uzvaras karogs” agronomis

Būs vairāk pārtikas produktu

Līdz ar valdības lēmumu par maizes un maizes produktu aizliegšanu izbarot lopiem radās arī jaunas „teorijas” par tirgus cenu paaugstināšanos.

Preteji visiem pareģojumiem par pārtikas preču samazināšanos mūsu namamātes ir aculiecinieces pretējam. Ar pēdējām augusta dienām pilsētas iedzīvotāju apgāde ar pārtiku arvien uzlabojas. Nepārtraukti tirdzniecībā par valsts cenām ir augu eļļa, dažādi tauki, margarīns.

Sākot ar septembra pirmajām dienām, pilsētas iedzīvotāju apgādei valsts cenās pārdošanā ir piens un piena izstrādājumi.

Sākot ar oktobra mēnesi, labvēlīgi atbilstošies arī maizes tirdzniecība, sevišķi ar baltmaizes izstrādājumiem. Remonts nobeigts republikas pārtikas fabrikās, kādēļ turpmāk

būs plaša pārtikas izvēle.

Jāsaka, ka šī pārtikas bagātība nav vienreizēja, bet gan pastāvīga, kādēļ nav nekāda vajadzība pēc „uzkrājumu” radīšanas. Tas savukārt tirdzniecības darbiniekiem atvieglos normalizēt apgādi.

Jaunie apstākļi pārtikas preču tirdzniecībā, bez šaubām, ir labvēlīgi, bet arī prasa vairāk uzmanības no mūsu tirdzniecības darbiniekiem, būt pieklājīgiem un apmierināt visus mūsu pircēju prasības, saglabājot preču kvalitāti un arvien paplašinot to sortimentu. Tāds ir mūsu uzdevums, realizējot Partijas un Valdības politiku cīņā par iedzīvotāju labklājības uzlabošanu, ko tirdzniecības darbinieki godam pildīs.

P. Gulbinskis,

Kuldīgas rajona pārtikas biedrību savienības valdes priekšsēdētājs

Kolchozu un MTS specialistu kvalifikācijas celšana

Saskaņā ar PSRS Lauksaimniecības ministrijas lēmumu šogad katrā apgabalā, novadā un republikā tiek organizēti lauksaimniecības specialistu kvalifikācijas celšanas kursi. Tos organizē valsts izmēģinājumu stacijās, zonālajos un nozaru zinātniski pētnieciskajos institutos, kā arī augstākajās un vidējās lauksaimniecības mācību iestādēs. Nodarbības vadīs augstu kvalificēti zinātniskie darbinieki,

augstskolu un tehnikumu pasniedzēji, kā arī kolchozu ražošanas pirmirndnieki.

Katrā mašīnu-traktoru stacijā organizēs seminārus, kur kolchozu agronomi, zootehniķi un MTS specialisti patstāvīgi studēs kolchozu ražošanas organizācijas ekonomiskās jautājumus, jaunākos zinātnes sasniegumus un progresīvo pieredzi lauksaimniecībā, kā arī metodes to ieviešanai praksē.

PĀRSKATS

par olu iegūvi rajona kolchozos lopkopības gada 11 mēnešos

Kolchozs	Iegūts no 1 dējējvistas (gab.)	Dējējvistu skaits
Stajina v. n.	108	490
«Traktorists»	93	217
Mičurina v. n.	88	241
«Uzvaras karogs»	85	469
«Grauds»	78	219
«Socialisma ceļš»	73	239
Molotova v. n.	70	291
«Latvijas strēlnieks»	66	284
Raiņa v. n.	66	212
Kārļa Marksa v. n.	65	41,2
«Brīvība»	63	418
«Sarkanā zvaigzne»	63	410
«Boļševiks»	59	457
«Uzvara»	49	338
«Brīvības ceļš»	49	212
«Jaunā gvarde»	45	424
«Imanta»	45	269
Leņina v. n.	39	498
«Cīņa»	37	561
«Kopdarbība»	32	204
«Abava»	31	119
«Sarkanais karogs»	27	86
Lisenko v. n.	22	698
«Padomju Latvija»	19	387
Ždanova v. n.	15	194
«Aktivists»	14	30
«Proletarietis»	8	239
«Komunars»	2	9

Līdz lopkopības gada beigām palicis nepilns mēnesis, kad varēsim salīdzināt socialistiskās sacensības rezultātus ar Ventpils rajonu. Saistībā ar šo 1. oktobrim esam apņēmušies iegūt uz katru 100 hektāriem graudaugu 6200 olu. Līdz 1. septembrim rajonā uz 100 ha graudaugu bija iegūts 3898 olas, tātad tikai nedaudz vairāk par pusi. Kāpēc radusies

tāda atpalicība? Galvenokārt tāpēc, ka ne visos mūsu rajona kolchozos putnkopības attīstībai veltī pietiekamu uzmanību. Lūk, Kuldīgas MTS zonas kolchozos vidēji no katras dējējvistas iegūtas 47 olas. Sevišķi zema vīst dējība ir lauksaimniecības arteļos „Proletarietis”, „Aktivists”, „Komunars”, Lisenko vārdā nosauktajā, kur no katras dējējvistas 11 mēnešos iegūtas tikai 2—22 olas. Šajos kolchozos nav padomāt par piemērotām putnu mītnēm, bet Lisenko vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteļā nav iekārtots žogs pie putnu novietnes, un daudz vīstu pazudušas.

Ļoti liela nozīme sekmīgā putnkopības attīstībā ir tam, kā strādā putnkopes. Lūk, kolchozā „Brīvība” pagājušajā gadā no katras vistas ieguvā tikai 30 olas. Šogad par putnkopi strādā b. Raģis, un jau iegūtas 63 olas no katras vistas, lai gan apstākļi un barība ir tāda pati kā pērn. Tāpēc ikvienā kolchozā putnkopja pienākumi jāuztiek cilvēkam, kas strādā apzinīgi un rūpīgi.

Mācoties no labāko putnkopju pieredzes, kā b. Austeres (Stajina v. n. la), b. Kārķliņas (Mičurina v. n. la) u. c., katrā kolchozā jāpanāk straujā putnkopības attīstība.

Tāpēc nav iecerēto piena izslaukumu

Kolchozā „Padomju Latvija” lopkopība šogad kļuvusi mazāk ienesīga, jo piena izslaukumi samazinājušies. Lai gan līdz lopkopības gada beigām ir tikai viens mēnesis, kolchozā piena izslaukuma plāns izpildīts tikai par 62,7 procentiem. Kāpēc tas tā? Galvenokārt tāpēc, ka kolchoza valde un priekšsēdētājs b. Zariņš maz rūpējas par lopkopību. Govju papildus piebarošana noorganizēta tikai lopu novietnē „Ozoli”, kur ir 25 slaucamas govīs, pārējās govīs zaļbarību nesajam. Lūk, viens no galveniem zemo piena izslaukumu cēloņiem. To vajadzētu saprast valdei un pārskatīt iespējas lopu piebarošanā, izmantojot atālu un vasarāja laukus, no kuriem nav cerību iegūt graudu ražu.

Par lielu paviršību lopkopībā kolchozā liecina lielais lopu ālavības procents. Slaucamo govju novietnē „Ozoli” ir 26 slaucamas govīs, no kurām tikai viena ir grūšna.

Te jāpauz, vai tiešām ne veterināram b. Ceriņam, kurš strādā kolchozā, ne iecirkņa veterināram b. Vulfsonam nav iespējams palīdzēt rast izeju no šāda stāvokļa. Protams, ir. Un tas arī jādara.

Kolchoza lopkopībā ir vēl daudz citu nekārtību. Slaucamo govju novietnē „Kreži” par slaucēju strādā b. Feldberga. Izslaukumu ziņā pašreiz kolchozā viņa ieņem trešo vietu. Kolchozā izstrādes dienas aprēķina pēc iegūtā piena daudzuma, bet bāzes tauku saturu ņem vērā. Tāpēc b. Feldbergai ir izdevīgāk krējumu nosmelt savā kastrolī un uz pienotavu aizsūtīt vājpienu. Lūk, 29. augustā, kad izdarījām kontroli Feldbergas slauktajam pienam, kurš bija atvests uz krejotavu, tauku saturs bija 1,6 procenti. Aizējojot uz lopu novietni, atradām tur piena mājīnā novietotu 3 litru kastrolī ar krējumu un karoti krējuma nosmalstīšanai. Pie kam 30. augustā, kad novietnē izdarīta kontrole, tau-

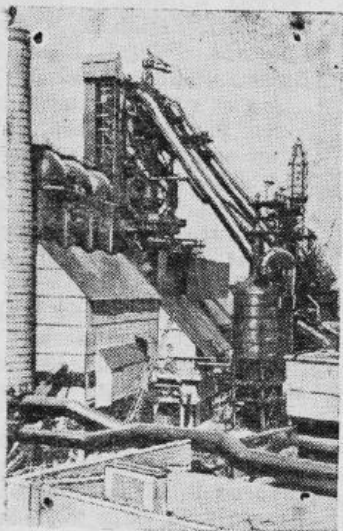
ku saturs bijis 4,1 procenti, bet 31. augustā tauku saturs tikai 2,2 procenti. Pirmajā septembrī tauku saturs bija atkal 4,4 procenti. Lai gan slaucēja visādi cenšas taisnoties, skaidrs ir viens — godīgi viņa nestrādā. To pierāda arī tas, ka Feldberga zaļbarībai domātai platībai uzslaidusi govīs, lai nebūtu jāpūlas, zaļbarību plaujot un piegādājot. Viņa neievēro arī tos norādījumus, ko tai dod zootehniķe b. Filiga — nemazgā kārtīgi piena traukus un marli, kuru izlieto piena filtrēšanai. Tāpēc marle zaudējusi savu balto krāsu un pārvērtusies par smirdīgu, dzeltenu lupatu.

Visi šie daudzie trūkumi lopkopībā kolchozā ir galvenais iemesls tam, ka piena izslaukumi samazinājušies. Te noteikti secinājumi jāizdara kolchoza valdei, partijas pirmorganizācijai.

M. Jurkovska, MTS galvenā zootehniķa v.

Padomju Dzimtenē

Dņepropetrovskas apgabals. Dzeržinska vārdā nosauktajā fabrikā pabeigta milzu domeņu krāsns būve. Jaunā krāsns darbosies ar paugstinātu gāzes spiedienu; visi darba procesi automatizēti. Domeņu krāsns uzcelta sešu mēnešu laikā.

Attēls: jaunā domeņu krāsns Dņeprodzeržinska.

Frunzes apgabals. Tokmakas konservu fabrika šogad uz tās pašas ražošanas platības palielinājusi produkcijas izlaidi par 43 procentiem vairāk nekā 1955. gadā. Tas panākts, ieviešot ražošanā mechanizāciju un automatizāciju.

Agrāk ievārijumu no katliem uz iepakojšanas nodaļu nogādāja ar rokām, kas aizņēma daudz laika. Tagad šī operācija mechanizēta. Gatavo ievārijumu no katliem izlej piepildītājos un tālāk automatiski nogādā iepakojšanas nodaļā, kur to no krāniem iepilda traukos. Jaunais darba paņēmiens atbrīvoja 40 procentu strādnieku citiem darbiem.

Attēls: gatavo ievārijumu no katliem izlej automatiskā piepildītājā.

Gukurs no jaunās ražas bietēm

Ukrainā sākusies cukura ražošanas sezona. Pirmos tūkstošus centneru cukura no jaunās ražas bietēm devušas Zarožanskas, Makovkas, Korceas, Soboļevkas un Lučanskas fabrikas.

Šogad republikā strādās 158 cukura fabrikas. Eksploatacijā nododamās jaunās ražošanas jaudas dos iespēju papildus pārstrādāt apmēram 50 tūkstošus centneru cukurbiešu diennaktī.

Jaunatnes festivala ieskaņu koncerts Kuldīgā

Svētdien Kuldīgas pilsētas parkā notika plašs jaunatnes festivala ieskaņu koncerts. Tajā piedalījās mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi no Lietuvas PSR Klaipēdas rajona, Aizputes, Alsungas un Kuldīgas rajoniem ar vairāk nekā 500 dalībniekiem.

Koncerts sākās ar dalībnieku parādes gājieni no tirgus laukuma uz pilsētas parku. Šeit noraidzīties mākslinieciskās pašdarbības priekšnesumus bija sapulcēties kupls skaits darbaļaužu. Koncertu atklāja komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretars b. Ērciņš. Visi jauktie kori kopīgi nodziedāja „Demokratiskās jaunatnes himnu”. Pēc tam savu sasniegumu rādīja atsevišķi kolektīvi.

Kā pirmais uz estrādes uzņāk izglītības darbinieku jauktais koris, kurš diriģenta b. Kiršteina vadībā izpilda vairākas dziesmas. Viņus nomaina dejojāji. Vingriem soļiem Aizputes rajona kultūras nama deju kolektīvs izpilda „Talsu deju”, „Meita puišus dancināja” un vairākas citas. Pēc tam uz skatuves uzņāk Klaipēdas rajona jauktais koris. Tālāk savu māku rāda dejojāji, izpildot vairākas dejas kā „Kēdite”, latviešu tautas deju „Rucavietis” un citas. Sevišķu skatītāju atzinību izpelnījās lietuviete b. Gudaite ar dejām „Čechu polka” un „gruziņu tautas deju „Lezginka”. Apliecinot draudzību un izsakot pateicību par piedalīšanos koncertā, viesiem pasniedza ziedus. Tagad dziedātājus un dejojājus nomaina Kuldīgas rajona kultūras nama dombru orķestris ar krievu tautas melodijām. Labisolo dziesmas izpilda solisti b. b. Priedniece, Sproģere, Drīviņa, Ginters.

Labus panākumus uzrādīja Kuldīgas MTS pūtēju orķestris.

Tautas saimniecības attīstība un padomju cilvēku augošo vajadzību pilnīgāka apmierināšana ir lielā mērā atkarīga no dabas bagātību racionālas izmantošanas.

Skaista ir Latvijas republika. No vienas puses to apskalo Baltijas jūra, un tā ir bagāta upēm, ezeriem, mežiem, skaistām birzīm un parkiem. Interesants dabas piemineklis ir Moricsala, kas atrodas Usmas ezerā.

Moricsalā aug apmēram 1500 dažādu augu sugu. Interesants dabas piemineklis ir Slīteres Zilie kalni, kas atrodas Dundagas mežniecības teritorijā. Arī tur lielā platībā ir saglabāties pirmatnējā rakstura mežs, kur vēl var atrast tādus reti sastopamus kokus kā iveri.

Sevišķi jāsargā Latvijas ozolu, ošu un dižskābaržu birzis, kas pie mums tagad reti sastopamas. Lielu interesi izraisa arī atsevišķi koki, kas izceļas ar savu vecumu un apmēriem.

Kaut gan meži aizņem diezgan lielu Latvijas teritorijas daļu, mums pašlaik ir maz pilnīgi izaugušu mežu. Daudzi mežu masīvi faktiski nav

ris. Jāatzīmē, ka tikai pirms mēneša šis orķestris sapēma muzikas instrumentus un varēja nopietni uzsākt nodarbinātību.

Aktīvi festivalam gatavojušies Rendas, Sudrabkalnu un Abavas ciemu pašdarbības kolektīvi. Liels nopelns ir Sudrabkalnu ciema tautas nama vadītājam b. Freimanim, kura vadībā deju kolektīvs īsā laikā sagatavojis un varēja uzstāties ar labi sagatavotām dejām.

Ar jauniestudētām dejām koncertā uzstājās Kultūras nama deju kolektīvs (vadītāja b. Sila). Šeit gribas piezīmēt, ka vairāk vēribas kolektīvam jāvelta deju iestudēšanai.

Koncerta noslēgumā Alsungas rajona kultūras nama jauktais koris nodziedāja Žilinska „Padomju Latvija dzied” un citas dziesmas.

Par mazajiem skatītājiem bija parūpējies festivala organizators, rīkojot dažādas spēles un atrakcijas. Darbojās arī laimes aka.

Laiks pagāja ļoti ātri. Tiklīdz satumsa, iedeva draudzības ugunsgrūdu. Parkā un uz estrādes iedegās elektriskās spuldzītes dažādās krāsās. Energoģarajona darbinieki (priekšnieks b. Sproģis) bija gādājuši, lai arī vakarā izskatītos skaisti.

Deju starplaikā komjaunatnes rajona komitejas sekretars b. Ērciņš pateicās viesiem par piedalīšanos koncertā un pasniedza Klaipēdas rajona mākslinieciskās pašdarbības kolektīvam dāvanu. Nedaudz vēlāk sākās lāpu gājiens apkārt parkam uz laiku apgaismojot apkārtni.

Festivala ieskaņu koncerts beidzies. Tas deva ierosmi visiem kolektīviem vēl rosīgāk gatavoties festivalam, kurš notiks 1957. gada sākumā.

I. Ozola

Draudzības vakars

Kultūras nama zāle 8. septembra vakarā bija par šauru, lai uzņemtu visus apmeklētājus, kas vēlējās sastapties ar brālīgās Lietuvas PSR Klaipēdas rajona pašdarbniekiem. Apmeklētāju vairums jaunieši. Daudzos apmeklētājus un vienus sveic virs skatuves novietots lozungs: „Sveiki atyke broliai Lietuviai!” Vakaru ievada Klaipēdas rajona jauktā kora dziedātā Novikova „Demokratiskās jaunatnes himna”. Lietuviešus nomaina rajona kul-

tūras nama pašdarbnieku priekšnesumi. Vislielāko skatītāju atzinību izpelnās lietuvietes Gudaite izpildītā gruziņu tautas deja „Lezginka”. Izpildījums tuvojās jau profesionālas baletu dejojājas gatavībai.

Savdabīgi skan klaipēdiešu kora dziedātā latviešu tautas dziesma „Rīga dimd” lietuviešu valodā. Beigusies plašā programma. Vēl ilgi dejās, dziedmās un rotaļās pavada abu tautu jaunieši draudzības vakaru.

E. Bērzs

Kad krēslo vakars

Kad krēslo vakars un pilsētas ielās pamazām norimst trauksmainā darba diena, finieru fabrikas „Vulkans” klubā telpās iedegas uguns — šeit vulkaniešu dramatiskais pulciņš režisora Andreja Liepiņa vadībā iestudē Muchtarova četru cēlienu komediju „Jautrais viesis”.

Komedijas galveno varoņu lomās Kuldīgas rajona darbaļaudim pazīstamie tēlotāji: brāķeris Eduards Latišs — celtniecības tresta pārvaldnieks Saļichovs, normētājs Laimonis Atvars — laikraksta redaktors Sachatovs, vulkanizators Jēkabs Grundmanis — laikraksta līdzstrādnieks Kličevs, būvgaldnieks Voldemars Ulmanis — tresta pārvaldnieka dēls Batīrs, Palmira Pleša, Zelma Šteina un citi.

Komedija vēl tapšanas stadijā, un pirmizrāde gaidāma tikai šā gada decembrī. Taču kolektīvs jau paveicis ievērojamu darbu. Celtniecības tresta pārvaldnieka Saļichova tēlā mēs varam saskatīt tās negatīvās īpašības, kuras piemīt vēl dažiem atbildīgiem padomju darbiniekiem — balstoties uz izcīnītām uzvarām Tēvijas kara laikā, nolaidīgi viņi izturas pret saviem tagadējiem pienākumiem. Tomēr ir cilvēki — mūsu sabiedrības lielākā daļa, kas neļauj viņiem valū, bet nemitīgi, tāpat kā toreiz fron-

tē, cīnās par skaistāku, pilnīgāku dzīvi. Šis cīņās priekšpulkā iet laikraksta redaktors Sachatovs, viņa pusē nostājas arī pārvaldnieka dēls Batīrs un viņa līgava Džerema. Komedija cīņa vainagojas ar uzvaru.

Līdzās jauniestudējamajai komedijai, „Vulkana” pašdarbnieku kolektīvs nepārtraukti sniedz viesizrādes mūsu kaimiņu rajonu darbaļaudim. Ostrovska komedija „Belugina precības” izrādīta jau Dundagā, Laucienē, Ezerē, Aizputes pilsētā, Stendē un citur. Ar panākumiem šovasar sniegtas desmit viesizrādes.

Bez tam režisors Andrejs Liepiņš noorganizējis jauniešu aģitbrigādi. Tanī piedalās daudzi fabrikas jaunie strādnieki, kā Ruta Misunas, Anna Vasiļonoka, Grundmanis un citi. Ar degsmi viņi iestudē satiriskus estrādes materialus.

Solochova un Judina desmit ainās uzrakstītais estrādes materials „Tā, kuru meklēja”, režisora Liepiņa iestudējumā, ar savu aso satīru, kura vērstā pret pašlabuma meklētājiem, guva nedalītu atsaucību Staļina v. n. kolchoza ļaudīs.

Aģitbrigādes kolektīvs paredzējis iestudēt Vilka viencēlienu „Sapnis nomodā”, kā arī uz Oktobra revolūcijas svētkiem priekšnesumos sniegt skečus, stāstu fragmentus un dzejoļus.

E. Hīners

Milēt, sargāt un pareizi izmantot dabas bagātības

nekas cits kā mazvērtīgi krūmāji. Meži ir stipri izcirsti Latgales augstienē, it sevišķi tās dienvidu rajonos. Nepieļaujama ir mežu izcirstāna gar upju augštecēm. Tās rezultātā upes vasarā izsīkst, bet pavasaros krasi ceļas ūdens līmenis un pali nodara daudz posta.

Pēc Latvijas zinātnisko darbinieku pētījumiem, veicot meliorācijas darbus vien, mūsu mežu produktivitāti var palielināt par 25 procentiem. Apmēram par tikpat daudz procentiem var celt mežu produktivitāti, audzējot jaunus vērtīgus un ātri augošu koku sugas un pareizi organizējot mežu izcirstānu. Jāpastiprina cīņa pret dažādiem koku kaitēkļiem, iztīrot mežus un cirsmas, laikā izvedot nocirstos kokus, kā arī sargājot mežus, audzējot derīgos putnus utt.

Sevišķa uzmanība jāvēlta kolchozu mežiem, kas aizņem apmēram vienu ceturtdaļu no Latvijas mežu platības. Pašreiz šajos mežos koksnes pie-

augums uz platības vienību ir par vienu trešdaļu mazāks nekā valsts mežos.

Līdz šim laikam arvien vēl slikti organizēta derīgo zvēru un putnu aizsardzība. Mūsu mežos joprojām vēl nav iznīcināti vilki. Tajos liels arī plēsīgo un kaitīgo putnu procenti. Bargajās ziemās mednieku biedrības nodaļas reti kur baro stirnas un irbes. Vāji cīnāmies pret medību noziedznieku pārkāpējiem. Diemžēl, pat republikas Mednieku biedrība ļoti maz cīnās pret malu medniekiem. Sakarā ar to, ka jāsaudzē ūdensputni, liela vēriba jāvēlta audzējiem mūsu ezeriem, sevišķi tādiem kā Engures, Babītes, Popes un citiem.

Latvijas ūdeņi ir bagāti augstvērtīgām saldūdens un jūras zivīm. Pareizi organizējot zveju un veicot attiecīgus pasākumus zivju saudzēšanā, Latvijas zivju resursus var ievērojami palielināt. Jārūpējas par zivju dabiskās vairošanās apstākļu uzlabošanu un māk-

slīgās zivju audzēšanas tālāku attīstību, kā arī par jaunu vērtīgu zivju sugu ieaudzēšanu mūsu ūdeņos. Nedrīkst kavēt zivju pārvietošanos uz nārsta vietām, lai netiktu traucēts nārsta hidroloģiskais un bioloģiskais režims. Pilnīgi nepieļaujams ir tāds stāvoklis, ka daži rūpniecības uzņēmumi, kā, piemēram, Slokas papīra un celulozes kombināts netīro ūdeņi, kas satur indīgas vielas, novada taisni upēs un ezeros. Jāraugās arī, lai tur neieplūstu linu mārk ūdens. Stingrāk jāregulē zivju zveja.

Dabas aizsargāšana ir ļoti svarīgs un daudzpusīgs uzdevums. Visai padomju sabiedrībai, sākot ar pionieru organizācijām, jāvēlta uzmanība šim darbam. Daudz ko šajā svarīgajā jautājumā var darīt vietējās darbaļaužu deputātu padomes. Saudzējot un pārveidojot dabu, cilvēks var pakļaut to sev, lai tā dotu daudz bagātību darbaļaužu materiālas labklājības celšanai, labas un skaistas dzīves izveidošanai.

P. Valeskalns,
Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas
akademiķis

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Šantažas un draudu kampaņa pret Ēģipti

Pēc Londonas konferences, kas apsprieda Suecas kanāla jautājumu, Anglijas, Francijas un ASV valdības apņemas jaunū spēku izvēršanos draudu kampaņu pret Ēģipti. Tās nosūtījušas uz Ēģipti tā dēvēto „piecu valstu komiteju” — ASV, Australijas, Zviedrijas, Irānas un Etiopijas pārstāvjus. Šīs valstis konferencē atbalstīja „Dallesas plānu”, kas paredz Suecas kanāla pārvaldes nodošanu ārvalstīm. „Piecu valstu komiteja” iesniedza šo kolonizatorisko plānu Ēģiptes valdībai un tagad ved ar prezidentu Naseru sarunas, cenždamās panākt, lai viņš būtu ar mieru pieņemt „Dallesas plānu”. Tai pašā laikā Anglija un Francija turpina izdarīt uz Ēģipti atklātu spiedienu. Uz Vidusjūras austrumdaļu demonstratīvi nosūtīta angļu un franču karaspēku un karakuģus.

Angļu un franču bruņoto spēku koncentrēšanu Anglijas jūras kara bazēs Kipras un Malas salās tieši pie Ēģiptes ziemeļu jūras robežām pavada neapvaldīta pret Ēģipti vērstā kampaņa Anglijas, Francijas un ASV reakcionāro laikrakstu slēpās. Buržuāziskās avīzes, cenždamās iebiedēt Ēģipti, prasa vērsties pret to ar militāru spēku, ja prezidents Nasers atsacīsies pieņemt „Dallesas plānu”.

Padomju Savienības un Ceilonas sarunas

Šajās dienās Maskavā sekmiīgi beidzās PSRS un Ceilonas valdību delegāciju sarunas. Abas zemes vienojās ieteikt savām valdībām nodibināt diplomātiskās attiecības un apmainīties ar vēstniekiem. Sarunu laikā tika atzīmēts, ka pastāv labvēlīgi apstākļi savstarpēji izdevīgu tirdzniecības un ekonomisko sakaru izvēršanai.

Starptautiskā tirdzniecība un ekonomiskie sakari ir svarīgi pasākumi mūsu dzimtenes draudzīgā sakaru un sadarbības izvēršanā ar citām zemēm.

N. Čigirjs

Tomēr nekādi draudi nespēj iebiedēt ēģiptiešu tautu. Prezidents Nasers oficiāli paziņojis, ka viņa zeme nekad nepiekrītis nekādam priekšlikumam par Suecas kanāla problēmas neregulēšanu, ja tas nozīmēs tā sauktās „starptautiskās kontroles” nodibināšanu. Nasers uzsvēra, ka Ēģipte ir cieši apņēmusies līdz galam aizstāvēt savas tiesības uz Suecas kanālu un tā pārvaldīšanu.

Ēģiptes nelokāmo un taisnīgo nostāju stingri atbalsta visas mieru mīlošās tautas un vispirms Azijas un Afrikas zemes. Sirijas avīze „Alef-Ba” uzsvēra, ka rietumvalstu rīcību pret Ēģipti arābu valstu politiskie darbinieki uzņem „ar lielu sašutumu”. „Mūsu nostāja Suecas kanāla jautājumā, raksta cita Sirijas avīze „Al-Džumhur”, — ir labi zināma un skaidra, proti, mēs nepieļausim, lai kanālam no jauna uzkundzētos ārvalstis”. Pilnīgu atbalstu Ēģiptei apliecinājis Afganistānas karalis Muhammeds Zachir-šachs.

kuru iepirkšanā ir ieinteresēta mūsu zeme. Padomju Savienībai savukārt ir rūpniecības iekārta, kas vajadzīga Ceilonai. Padomju delegācija paziņoja arī, ka mūsu valdība ir ar mieru sniegt Ceilonai palīdzību tās ekonomiskās attīstības plānu realizēšanā.

Padomju Savienības un Ceilonas sarunas ir svarīgs pasākums mūsu dzimtenes draudzīgā sakaru un sadarbības izvēršanā ar citām zemēm.

N. Čigirjs

Kas jāzina individuālo ģimenes mājiņu celtniekiem

Pēdējos gados Kuldīgā strauji rit individuālo ģimenes māju celtniecība. Vērojot celtniecības gaitu jāatzīmē daudzas negatīvas pazīmes. Viena no tām ir atkāpšanās no apstiprinātajiem projektiem. Ja būves darbu gaitā grib ko citādi nekā apstiprinātajā projektā, tad grozījumi jāaskano ar tām pašām iestādēm, kas apstiprinājušas sākotnējo projektu. Nekādā gadījumā nevar tikt pieļauti tādi grozījumi, kā telpu augstuma samazināšana pirmajā stāvā zem 2,80 m, bet jumta stāvā zem 2,60 m. Nevar samazināt logu un durvju izmērus, nevar patvaļīgi, kā ienāk prātā, veidot ēkas ārējo apdari.

Ļoti bīstami ir izlietot pienācīgi neizstrādātus, apšaubāmas kvalitātes grīdu gulžņus. To darot, rodas labvēlīgi apstākļi sēnes attīstībai, kas pāris gados var sabojāt ne tikai grīdas, bet koka ēkām arī sienu apakšējo daļu.

Pēdējā laikā izvirzījies jautājums par koka betona nodurīgumu. Droši var teikt, ka koka betons, to pareizi sagatavojot un izmantojot, ir ļoti labs materiāls, kā ārējo, tā iekšējo sienu veidošanai ne tikai vienkāršā, bet arī divstāvu ēkās. Tā stiprumu nosaka pareiza materiālu proporcija un blīvības rūpīgums. Sagatavotai masai jābūt svaigai uzkrātas dārzeņu zemes mitrumā, to saspiežot rokā, starp

pirkšiem nedrīkst notecēt ūdens, bet atlaižot pirkstus, masai uz delnas jāpaliek tādai, kā saspiežot izveidota. Ja tā sairst, tad masa par sausu. Pielietojot portlandcementu un kaļķus, dozējums varētu būt (pēc tilpuma rēķinot) 1 daļa portlandcimenta, 3 daļas veidzēti kaļķi, 6 daļas smilts vai smalka grants un 18 daļas zāģu skaidas.

Pielietojot romancementu, jāstrādā sevišķi uzmanīgi, jo romancements ļoti strauji saistīties. Sagatavotā masa jāizlieto apmēram 20 minūtēs. Iestrādājot vēlāk un traucējot saistīšanās procesu, romancementa saistīt spējas stipri samazinās.

Par teicamu sastāvu vienkāršā ēkā var noderēt: 1. ja romancementa marka 100 — 1 daļa romancementa, 1,1 daļas smilts, 3,5 daļas zāģu skaidas; 2. ja romancementa marka 150 — 1 daļa romancementa, 1,5 daļas smilts, 4,6 daļas zāģu skaidas.

Koka betons žūst lēni — 3 līdz 6 mēneši, ļoti vēlams sienā no tā gatavot vasaras pirmajā pusē. Ieteicams ārējās sienas ar iekšējām sasaistīt kaut vai ar sienām. Iestrādātu dzelzsbetona palīdzību, tāpat ieteicams stiepli iestrādāt ēkas stūros.

K. Vainovskis,
Kuldīgas pilsētas izpildu komitejas pilnvarotais individuālo būvētāju lietās

Aizrādījumi

LPSR Valsts muzikālās komedijas teātra izrāde „Zilo ezeru zemē” Kuldīgas kultūras namā notiks š. g. 15. septembrī plkst. 21.

Šā gada 16. septembrī Kuldīgā pilskalnā LPSR starprajonu sacensības sporta sacensības. Sākums pulksten 13. Noslēgums pilsētas parkā pulksten 20.

Sacensības piedalīsies jātnieki no Ogres, Dobeles, Siguldas, Kandavas, Aizputes, Kuldīgas un Talsu rajoniem, kā arī no Republikāniskā jātnieku sporta kluba.

zināšana savas MTS zonā. Trijos gados, kamēr viņš te bija direktors, Zarubins iepazīna ceļu tikai uz kolchozu „Pareizais ceļš”, kur viņa sieva strādāja par vecmāti dzemdību namā, un vēl uz vienu otru pašu bagātāko kolchozu, kaut gan gāziku vādāja pats. Reiz, ieradies traktoristu brigādē, izsūnīja traktoristus par to, ka nevar tur, kur norādīts, bet tie skatās uz viņu un brīnās: no kurienes tu te, tāds priekšnieks, uzrādies? Izrādījās, lebraucis ne savā brigādē, bet kļūdījies un nokļuvis kaimiņu rajonā. Nezināja ne ceļus uz kolchoziem un nepazīna pēc izskata arī savus traktoristus.

Bez tam Zarubins ne visai uzmanīgi raudzījās, lai pārskatītu un ziņojumi apgabala organizācijām būtu pareizi. Vēlāk, kad Dolgušins jau mazliet iepazīnās ar traktoriem, bet Zarubinu no rajona aizsaula un viņš aizbrauca „pa tirdzniecības līniju” kaut kur uz Kamčatku, Dolgušins atklāja, ka septītiem dīzeļiem, kas bija pieņemti kā darba kārtībā esoši un kuri remontam nauda saņemta un izlietota, vajadzīgs kaut ne kapitālais, taču remonts.

MTS viņš pieņēma ar Valsts bankā noslēgtu rēķinu, ar divu mēnešu parādu algas izmaksā strādniekiem un kalpotājiem, ar pārtērētu degvielu limitu, bez remonta bāzes, ar tukšumu ciemata vietā.

(Turpinājums sekos)

SPORTS

«Vulkans» — «Vārpa» (Valmiera) 7:1

Republikas meistarsacīkšu kārtējā spēle svētdien, 9. septembrī Kuldīgas „Vulkans” futbolisti Valmierā tikās ar „Vārpa” futbolistiem. „Vulkans” spēlēja nedaudz mainītā sastāvā: Jēkabsons, (vārtos), Kuršinskis, Priekalns, Kramzaks, Freimanis, Stūris, Katucāns, Pilādzis, Rubulis, Brakmanis un Kreislers.

Jau ar spēles pirmajām minūtēm pārsvarā ir kuldīdznieki un pirmos vārtus komandas labā gūst Stūris. Vēl vārtus puslaikā gūst Brakmanis un Pilādzis. Pirmais puslaiks beidzās ar rezultātu 4:0 kuldīdznieku labā.

Otrā puslaika sākumā aktīvi uzbrūk valmierieši un atgūst vienus vārtus. Bet tad atkal spēles iniciatīvu pārņem „Vulkana” komanda un vēl trīs reizes „Vārpa” vārtsargs spiests izņemt Rubuļa, Katucāna un Pilādža raidītās bumbas no savu vārtu tikla. Spēle beidzās ar 7:1 „Vulkana” futbolistu labā.

A. Cinis

Zibenturnīrs

Sestdien notika zibenturnīrs basketbolā (vīriešiem) un volejbolā (sievietēm).

Basketbolā piedalījās sešas komandas: 1. vidusskolas I, 1. vidusskolas II, IDA, „Vulkans”, 2. vidusskola un pilsētas jaunatnes izlase. Pirmajā spēlē tikās jaunatnes izlase ar 1. vidusskolas II komandu. Spēle beidzās ar jaunatnes izlases 52:21 uzvaru. „Vulkans” savā cīņā uzvarēja IDA ar rezultātu 34:33. 1. vidusskolas I komanda uzvarēja 2. vidusskolu ar 23:16 un iekļuva finalā. „Vulkana” un jaunatnes izlases komandu spēlē jaunie basketbolisti skaistā cīņā panāca pārliecinošu 48:24 uzvaru. Finalā tikās 1. vidusskolas I un jaunatnes izlases komandas. Šajā spēlē ar rezultātu 38:28 uzvarēja jaunatnes izlases komanda un turnīrā izcīnīja 1. vietu, 2. vietā palika 1. vidusskolas I, 3. vietā — „Vulkana” komanda.

Volejbolā piedalījās piecas komandas: trīs no 1. vidusskolas, 2. vidusskolas un MS komanda.

Pirmo vietu neizdevās noskaidrot, jo MS un 1. vidusskolas I komandai bija pa vienam zaudējumam. Komandas tikšanos vēlreiz, lai noskaidrotu zibenturnīra uzvarētāju.

Z. Birze

Redaktors A. Blūms

Kuldīgas rajona patērētāju biedrību savienības sagādes kantoris Kuldīgā, Pasta ielā № 5 pļemem nestandarta rudens un ziemas ābolus katrā vairumā.

Sabiles konservu rūpnīca izsludina papildus strādnieku pieņemšanu (t.sk. kurinātāju un ūdens pļevēdēju darbos). Darba apmaksas pēc izpēlņas. Nodrošinātas kopmitnes.

Pēc tuvākām ziņām griezties pa telefonu: Sabile 7; 13; 15; 48; 49.

Fabrikas direkcija

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(9. turpinājums)

Propagandēja daudzgadīgo zālāju sējumu paplašināšanu, par ko viņam pēc CK februāra-marta Plenuma kārtīgi sadeva, un pašreiz, stipri iebaidīts, ka tikai jaunajā vietā kaut kur nekļūdītos, nevienu, pat visvienkāršāko jautājumu neizšķīra patstāvīgi bez saskaņošanas rajona komitejā vai apgabala pārvaldē.

Vienu inženieri-celtnieku no Podoliskas, levdējot viņa pieredzi partijas darbā, apstiprināja par partijas rajona komitejas sekretāru Semidubovkas MTS zonā. Bet uz Nadeždinskas MTS pie Dolgušina par zonālo sekretāru devās Holodovs, kas rajonā bija atsūtīts no atbildīga amata MYD apgabala pārvaldē.

No visiem „maskaviešiem” pēc amata, kādus viņi bija ieņēmuši agrāk, Dolgušins, liekas, bija „visaugstākstāvošais” — galvka priekšnieka vietnieks Melnās metalurģijas ministrijā. Viņa uzskaites kartītē vēl bija minēti tādi amatī: Narkomtažpoma pilnvarotais lielā celtniecībā Austrumos, direktors rūpnīcā Donbasā, tresta direktora vietnieks. Pilsoņu kara viņš dienēja SND (sevišķo norikojumu daļa), komjaunatnē iestājies 1918. gadā, partijā — 1925. gadā.

Salīdzinot ar citiem laukos at-

braukušajiem specialstiem, Dolgušins izturējās mazliet savādli. Viņš negriezās rajona izpildkomitejā pēc palīdzības dzīvokļa ziņā, dabūja sev istabu, kamēr bija vēl bez ģimenes, pie kāda traktoristu brigādera MTS ciematā, tūlīt paņēma Valsts bankā viņam pienākošo ilgtermiņa aizdevumu un sāka palēnām pirkt būvkokus un citus materiālus ģimenes mājas būvei Nadeždinskā.

Medvedjevs toreiz iebilda Martinovam:

— Grib parādīt, ka atbraucis pie mums uz visiem laikiem, nedoma par atgriešanos Maskavā. Laiž dūmus acis. It kā māju nevārtu pārdot gadījumā, ja no šejienes aizlaidīsies. Vēl visā šai lietā nopelnis savus tukstošus piecus.

Martinovs uz to nenoteikti parastīja piecus.

— Dzīvosim — redzēsim. Viņam jau piecdesmit četri gadi. Viņš man teica: daudz kļūņoju pa pasauli, bet tagad vienreiz iekārtošos tā, lai tepat arī varētu nodzīvot līdz pensijai, kad vecuma dēļ iziešu no tīražas. Paskatīsimies, kā strādās.

Bet izrādījās, ka strādāt nebija viegli. Kad Dolgušins devās uz laukiem, viņš saprata, ka priekšā stāv lielas grūtības, bet tomēr pilnībā nezināja, kas viņu sagaida.

Nadeždinska bija viena no tām jaunajām, ministrijas aizmirstajām MTS, kuras organizēja pēc kara tikpat kā uz kaila lauka un kurām, kā pirmajā gadā iedeva traktorus, piekabes inventāru, dažus nolietotus darba galdus remonta darbnīcām un nožēlojamu nautas summu pašam nepieciešamākajam, tā arī daudz gadu pēc kārtas nepiešķīra vairāk nekā peļņas kapitāla celtniecībai. Traktori, kombaini, sējmašīnas, kultivatori — visi cauru ziemu stāvēja sniegā un gandrīz arī turpat viņus remonteja, ja neskalta šķūnī ar salmu jumtu, ar neapmestām kārsu sienām, kurā pūkāja naftas dzinējs un stāvēja darbagaldi un kur remontam varēja lebrāukt ne vairāk kā trīs traktori.

Nadeždinsku aizmirsta arī bijušais MTS direktors Zarubins, pēdējais pirms Dolgušina, ne visai centās atgādināt par tās eksistenci, lai nesagādātu sev liekas rūpes par jaunu darbinīcu, traktoristu kopmitņu būvi un citiem pasākumiem. Zarubina personība nebija visai spilgta, viņš bija no tiem vadītājiem, par kuriem pēc viņu nopelnības vai pārcelšanas darbā tautā „neda teikas stāsta, nedz ar dziesmas dzied”. Vienīgais, kas no Zarubina cilvēkiem bija palicis atmiņā — ceļu pilnīgā ne-